

En halv Snes Minuter efter kom han tilbage til sin Modtagelsesstue, og da han fik at vide, at Pastor Vestrup sad derude, lod han ham straks kalde ind. Han var lidt nysgerrig efter at se den kuriøse Lande-vejs-Apostel, som alle Mennesker talte om. Men da Mads Vestrup trampede ind, misfornøjet med den lange Ventetid, og Professoren saae det respektløse Udtryk i Mandens brede Bondeansigt, forsvandt i det samme Velviljen i hans eget.

Efter at han først selv havde taget Plads bag det store Skrivebord, gjorde han med Lorgnetten Tegn til Mads Vestrup, at han kunde sætte sig. Hvorpaa han uden Indledning gav sig til at tale til ham om Susse Frederiksen og hans hyppige Besøg hos hende.

»Jeg beklager at maatte meddele Dem, at Deres Underholdning har vist sig at have en ret uheldig Indflydelse paa Patientens Befindende. Det er blevet opgivet for mig, at hun gerne efter Deres Besøg falder tilbage i den urolige og nedtrykte Sindsstemning, som i sin Tid foranledigede Katastrofen. Jeg tvivler naturligvis ikke om Deres gode Hensigt, Hr. Vestrup; men som den, der har Ansvaret, maa jeg nøje vaage over, at Patienterne ikke udsættes for Paavirkninger, der forsinker deres Helbredelse. Her i denne Hospitalsafdeling maa vi i saa Henseende vise særlig Agtpaagivenhed. Den er, om jeg saa maa sige, en Nødhavn bagved Brændingen, hvor Stor-